

D. T. O. M. A.
SYLLOGE

39 1706
1630, 1
13

CONTROVER- SIARUM FEUDALIU M THEORICO-PRACTICARUM,

De

Frequentissima, difficilima & utilissima feudi in
hæreditarium, nec non ex pacto & providentia, distributio-
ne, definitione, natura, formulis, differentiis,
effectibus & usu.

Ad

c. un. an Agnat. vel fil. poss. retin. feud. &c. 2. F. 45.
Const. Elect. Sax. 46. & 47. part. 2. ut & Churf. Sächs. Lora
gaulsch Ausschreiben de anno 1583. tit. Welcher gestalt die Agnaten
ein Lehngut zu. ibiq; FF. ac Doctorum tradita.

DECRETO ET AUCTORITATE

NOBILISSIMI ORDINIS JCTORUM

in celeberrima Salana,

PRÆSIDE

Amplissimo & Clarissimo JCro

DN. ORTOLPHO FOMANNO

Sen. Antecessore publ. & Inclutæ Facultatis Jurid.

Ordinario, Curia Provincialis & Scabinatus Assessore,

Præceptore, Promotore ac Hospite suo tam

meritissimo quam ætatem

observandissimo.

Pro Summo Docture in utroq; Jure gradu ac privilegii ad
disputandum proposita

ab

ANDREA JACOBI MISNICO &c.

ad diem 14. Maii

In Phrontisterio Jctorum.

JENÆ TYPIS STEFNMANNIANIS ANNO M. DC. XXX.

Stud.

Serenissimi ac Potentissimi Engheri Saxonici
Consiliariis Inclutis, meritissimis ac dignissimis
VIRIS

*Generose Nobilitatis profapia, ut & Magnificis,
Strenuis, Amplissimis, Excellentissimis & Jctissimis,*

DN. GEORGIO à Werthern / Domino in
Benschlingen / Wiehe & Frohdorff &c. S. R.
Imp. Janitori hæreditario, Consiliario Elect. Sax.
intimo, & supremæ Curiaë Lipsensis Præsidi
eminentissimo &c.

DN. JOHANNI TIMÆO Sen. Jcto
longè celeberrimo, Senatore Electorali
intimo ac præcipuo &c.

DN. GABRIELI TUNZELIO Jcto
experientissimo, Consiliario Elect. aulico,
Justitiæ & Vice Cancellario &c.

DN. HEINRICO à Taubenheim in Bedra
& Bendorff / Ejusd. Serenitatis Consiliario
itidem aulico,

*Mecanaticibus, Evergetis, Patronis, Musagetis
ac Promotoribus suis*

meritissimis, exoptatissimis, æternumq;
observandissimis

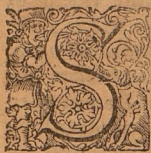
In sui suorumq; studiorum commendationem

Progymnasma hoc suum inaugurale

*submitte, reverenter ac studiofissime offert,
dedicat & consecrat*

AUTOR.

ΣΤΙ ΘΕΣΙ
 THESIS I.

Citum est illud *Qn. Boceri in* *Proscenii*
praefat. tr. de Regal. dicitur: tria ma- *Et pae-*
ximè jura esse, quorum amplitudo inter ca- *onud.*
 tera eminent; jus regale, jurisdictionem & feudum. Regale jus, ut vel ipse vocis sonus arguit, non obscuri esse hominis &c. Jurisdictionem

verò Regalibus proximam & jurisdictioni viciniam feudum. Sed de hoc impraesentiarum aliquid feligentes ad disputationis nostrae aleam, praemittimus rectè Tob. Paumeister l. 1. de *jurisd. Imp. c. 4. n. 30.* aliosq; Jurisprudentiae feudalis cognitionem & usum ad Jus publicum pertinere, veluti haut exiguam ipsius partem & hoc praesertim Martio seculo accuratius & evolvendam & pertractandam esse. In feudis enim robur & nervos Imperii consistere, adeoque decus & honorem ejus, faretur Imp. Lotharius in c. Imperialem pr. 2. F. 52. Tantò enim quis major, potentior & illustrior, quanto majoribus, potentioribus & illustrioribus praest. N. 15. in fin. pr. *καὶ ἀπὸ Βελγίων ἢ δὲ χη, ἢ τῶν Βελγίων δέχομένων,* scribit Arist. 1. Pol. 5. eleg. Andr. Knichen de *Jur. ter. c. 1. n. 1. & seqq.* Persuaserunt enim sibi Imp. sapientissimi nullo arctiori quàm benevolentiae & beneficii vinculo Principes ac Status adstringi posse, reservata sibi & Imperio fidelitate de provinciis & hominibus, quibus illos praeponebant, ut urgentibus Imperii fati obsequentiores & adversus hostes alacriores sibi redderent, eoq; promptius & attentius militaturos, si etiam sua jura & rura simul potius, quàm aliena defenderent, nec in pace quoque aliter quàm pro sapientia ac luce dignitatis suae judicaturos, arg. l. 1. §. un. de *Offic. Praef. Praetor. & cum alleg. Molino, Josch. Steph. Cothmanno, Montano, Ayalo & Knichen, Th. Reinking. de regim. secul. l. 1. cl. 4. c. 16. num. 14. & seqq.* quo Politico arcano Carolus Magnus & alii Imp. subsequentes sacra quasi anchora & veluti catenâ Homericâ ad ipsum Majestatis Imperatoriae thronum religatâ, mirum in modum Imperium Romano-Germanicum

Q

Q

amplificârunt, solidârunt, & hactenus propagârunt. Herm. Kirchner. *de Repub. D. 17. th. 3. & D. 8. th. 1. Vult. de feud. l. 1. c. 1. n. 14. C. Befold. D. Pol. g. class. 1. th. 4. & 5. Dissentire videtur ex parte Dn. Sig. Sincelshaus. controv. feud. D. 1. th. 5. lit. A. n. 4. Fac. Knichen *de jur. terr. c. 1. n. 125. & passim ibi: Paurmeist. d. l. 1. c. 4. n. 6. Heig. part. 1. q. 1. Monarchicum etiam à *l'epoca* præclare asseruerunt, quando omnia penè feuda in Imperio Romano Germanico ab Imperiali splendore ceu scaturigine promanârunt eoq; gurgite suo recurrant, quemadmodum adhuc Imperator res, pro amplianda Imperii majestate publicas & fiscales in feudum ritè cæterisq; paribus, concedit, modò in detrimentum Imperii & Status ejus læsionem non vergat vel Capitulationem Augustam offendant, *Aur. Bull. c. 7. §. si verò. ubi Nobiliss. J. C. Pr. & Pr. noster Dn. Aru. discurs. 4. ad §. B. pag. 199. & seqq. & vol. 3. disc. Acad. 1. p. 287. & notanter pag. 410. & seqq. Ampl. & Cl. J. C. & Consil. Sax. fautor & hospes olim meritis. Dn. Fr. Hortleder vol. 1. Act. Bell. Germ. l. 3. c. 2. f. 612. lit. B. H. Rosenthal. de feud. c. 5. concl. 10. & 11. Vult. d. l. 1. c. 5. n. 15. Schrader. de feud. part. 4. c. 1. n. 722. & seqq. & quos insuper nominat Gothofr. Anton. D. 2. feud. th. 4. lit. B. & D. 3. th. 3. lit. C. Helf. Ullr. Hunn. rr. feud. c. 7. p. 123. & seqq. Diss. Bocer. rr. de invest. feud. c. 3. n. 66. & seqq. Sincelshaus D. feud. 3. th. 7. lit. A. qui tamen cum assensu Electorù fieri hoc posse largitur, cum curam feudorum Imperii conservandorum gerat ex Cæsarea Capitulatione novissima. §. In alle wege aber. 29. quam refert Joh. Limnæ. tom. 1. Jur. publ. l. 1. c. 12.***

Ad d'quom
gov que-
stionem è
v'eri.

II. Pleraq; autem Principum ac Dynastarum Germaniæ feuda, à quibus cætera inferiorum dependent ac regulantur, ex pacto & providentia esse, & in omnib. Germaniæ Curis communiter pacti & providentiæ feuda dari, ideoq; si de alia particulari Curie consuetudine non appareat, feuda in Germania in dubio ex pacto & providentia præsumi, Doctores celeberrimi & pragmatici gravissimi notarunt & observarunt, Knichen, Fr. Pfeil, J. Köppen, Zasius, Wefenbecius, Cothmannus, Mynsingerus, Rosenthal. & alii allegati & comprobati à magno Cattorum Papiniano Godofr. Anton. D. 1. feud. thes. fin. lit. K. P. M. Wehner. *pract. obs. verb. Erben 20. C. Befold. thesaur. pract. verb. Stameln/Erblehn/ A. Gail. l. 2. obs. 154. n. 1. 10. & 20.*

& Se-

& Sebast. Næv. p. ult. System. 2. Fesz. n. 55. ubi hoc etiam ad Jur. Sax. observationem in dubio porrigit cum Schradero & Zobelio per text. art. 9. in fin. Landrech. lib. 1. & l. 2. art. 21. in verb. *Hette auch ein Mann einen Sohn der sein Lehnerbe ist nach Lehnerbe und nicht sein Erbe nach Landrecht &c. & fac. decis. M. Coleri 79. p. 1. quod tamen quatenus verum sit, infra iusturabimus.*

III. Utut autem omnium punctis longè difficilima & intricatissima sit feudorum in hæreditarium, nec non ex pacto & providentia distributio hujusque subdistinctio, natura, differentia, & usus, ceu Cretico Labyrintho videantur involuta, ubi Dædali opem desideres vel Delium natatorem, adeò ut nihil quod in illis ferè non controversum, & quo plures legant, tanto plus fluctibus exundantium opinionum, mergi se nonnulli scribant, quia tamen & in Scholis & Curriis frequentissima, receptissima, & celeberrimorum Doctorum scriptis nobilitata, adeoque usus horum maximus, perhibetur, Georgius Obrecht. D. 2. feud. cap. 2. Hartm. Pistor. part. 2. qq. 1. Vultej. 1. F. cap. 8. nu. 24. & seqq. C. à Kirchberg discurs. de feud. ex pacto & hered. c. 1. & passim, non inutilib. *λογωμαχίας* & vocabulorum saltem diverfitate, ut aliquibus videtur, metiendam, sed quatenus in ipsis obtinet rerum argumentis, utut controversa sit, *ὡς ἐν τόπω* (quæ nos quoque, pro temporis tamen concessi brevitate, paucis repetemus) exhibendam & exponendam putamus.

IV. Difficultates & dissensiones verò Doctorum in hoc themate partim ex *πολυσχημίας* non observatis neque distinctis, partim ex non investigata generica ejus natura, veris definitionibus membrorum vel specierum, & neglecta *ἀμεθοδία*, potissimum autem ex non assecuta eorum, qui primi divisionem hanc introduxerunt mente, enatas credimus, quibus in contrarium adhibitis, faciliorem & perspicuam reddi nulli dubitamus. arg. eorum quæ scribunt Hart. Pist. d. q. 1. & filius, S. U. Pistor. in notis *ibid.* Vultej. & Kirchberg. dd. locc.

V. Lubenter etiam agnoscimus terminos hos & *ὀνομασθησιαίαν* non ex textibus juris nostri feudalis, sed ex usu ejus & *νομολογία* FF. ad h. c. nostrum un. *in agnat. vel fil.* & occasione

interpretationis ejus ac decisionis incidentium casuum, originem duxisse secundum tamen rationem & ἀναλογία Juris tam Civ. quam feudalis ad naturam horum feudorum accommodatam. H. Pistor. cum filio d. loc. Cothmann. *conf. 2. n. 233. & seqq.* Diff. Kirchberg. *d. c. 1. n. 16.* Autores perhibentur veteres Glossatores Pileus & Bulgarus, quos alii secuti, A. de Isernia & M. Laudens. *ad h. c. un.* Alvarott. Præpos. Matth. de Afflict. *in preclud. feud. & c. un. de eo, qui sibi & hered. 1. F. 17.* Qui cum rem ipsam satis fundatam usque fori necessariam deprehenderent, appellationem autem congruam in Juris feud. textib. non invenirent libertate sua & autoritate officii (quæ Philosophum pro rerum necessitate & natura ἀνομιαν δεβερ Aristoteles monuit) ut alii Doctores in aliis, usi, aliud κατ' ἐξοχήν ex pacto & providentiâ aliud hæreditarium dixerunt. Afflict. *in d. c. un. n. 3.* Kirchberg *d. c. 1. n. 27. 32. & seq.* Quam ἀνομιαν Magistralem seu forensis rei ac juri feudali conformem dicimus cum Th. Marino, Vultej. Rosenthal. Godofr. Antonio, A. Pinelo & aliis, contra Barr. Camerarium, Knichen aliosque. Ideoque in sano ac sobrio sensu accipiendam, explicandam & retinendam dicimus, *arg. l. 9. ibi: neg. verbo capere, sed quamente, quid diceretur anim. advertere D. ad exhib. & per l. 2. C. Com. de legat. cum H. Pistoris d. l. & s. U. Pift. ibid. in not. Th. Marino c. 2. G. Antonio, Rosenthalio, Wagnero, Sinceltithaus D. 2. th. 20. Joh. Köppen. obs. feudal. 2. Nobiliss. Dn. Christiano à Esßl & aliis adversus Joh. Consaly. Bocer. Fach. Kirchberg. Joh. Niell. Hunn. & Fr. Bosium in Ducat. Mantue art. 3. n. 45.* quamvis hi quoque secundum quid agnoscere eandem, & suam censuram ipsi moderari videantur, Ex quibus tamen Vultei Niellius, Sezerus & alii distributionem hanc à forma deductam esse parum logicè scribunt, rectè à M. A. & Cl. J. Cto Præc. & Prom. Dn. Joh. Suevio *in prelect. feud.* ab adjuncta qualitate determinat & Bocerus ingeniosè à potestate & jure, quod vel Vasalli vel eorum successores in feudis hujusmodi habent, derivat, *tr. de qual. & differ. feud. c. 5.* unde successio, revocatio & quæ reliqua eorum sunt propria, promanent ac dependeant. Hartm. Pistor. *d. g. 1. n. 1.* Feudum autem ex utraq; specie mixtum

enim, quod vulgò *παχυλως* vocant, in consortium hujus divisionis non admittimus. Kirchberg. *c. 2. n. 3.* Sinceltans *d. l. th. 20.* Sezer. *d. D. 2. th. 15.* quod suo loco declarabimus.

VI. Genus proximum utriusque feudi, qui investigarint vel in descriptionibus suis adhibuerint, non facile inveniunt, quod nos feudum transitorium ad successores vel successorium feudum statuimus. *vid. Kirchberg. d. disc. c. 3.* Hoc in feudum propriè hæreditarium, & non hæreditarium, quod alii familiare, alii ex pacto & provid. in genere, faciunt, dispescitur. Propriè non hæreditarium ob diversam filii successionem iterum subdividitur in feudum impropriè hæreditarium & feudum ex pacto & provid. in specie, arg. *c. nostri un. & ff. ibi traditorum Rosenthal. d. c. 2. concl. 33. n. 21. & seq. & c. 7. concl. 21. Hart. Pistor. d. q. 1. c. 2. passim. God. Anton. d. th. fin. & tr. de actionib. coroll. 6. Hartwig. Dassel. lib. 1. conf. 46. n. 5. & seqq. Nobiliss. Dom. à Losz. *d. disp. de distrib. feud. ex pacto & c. th. 3. & seqq.* Kirchberg. *d. tr. c. 3.* An autem propria & recta vel impropria sive degenerantia (ut acutè & latè eam distributionem improbet & impetat Phil. Hoffman. *disp. Heidelb. de divis. feud. th. 1.*) sint, non perindè expeditum videtur. Vulgò feudum ex pacto & provid. proprium vel rectum faciunt Thom. Marin. *d. c. 1. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 15. & seq. Schöner. D. 1. feud. th. 16. Köppen. d. num. 37. Kirchberg. d. tr. c. 3. n. 46. Setzer. D. feud. 2. th. 16. A. Kohl. *exerc. Legal. 1. Bocer. d. c. 5. n. 4. Gail. 2. obs. 154. nu. 191.* & alii plerique Dd. comm. quod nos ad naturam feudi in h. c. n. un. respicientes (à quâ hæc species, in filio, retinente feudum repudiata hæreditate paternâ, divortium facit) negamus Clariss. Dn. M. C. *Spitzmacher. *rc. Inst. feud. lib. 2. tit. ult. §. 8.* nisi generalem hanc appellationem ad omne feudum masculinum, rectum & perfectum, cum plerisque accommodare, & aliud ex pacto generale, aliud in specie facere velis, *vid. eleg. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 11. 12. 13. 14. & seqq. & q. 2. n. 23. Rosenthal. d. c. 2. concl. 34. Godofr. Anton. d. th. fin. D. 1. ex Ar. Pinel. Th. Marin. tit. 4. de feudo omnindè ex pacto & prov. & c.* Cum enim adversarii omnes concedant, feudum hæreditarium esse improprium, attamen immemores Criterii logici oppositam speciem faciunt ex pacto & provid. rectum, quod sanè absurdum videtur, ejusd. scilicet divisionis membra***

Circa genus & Categoriam.

Q

Q

membra sub contrariis generibus collocare. Male verò Guer. Pifo Soaccius *prælud. feud. c. 46.* in prædicamento habitus reputit, quasi ἐπιμα καὶ περιβολῆς successorum feudalium, ride-
L dente Joh. Confalvo *d. feud. c. 2. n. 9.* ut & alii vulgò ἀνορολό-
γως pro nuda qualitate habent, cum ad τὴν ἀπόρτι (si sc. affectionem hanc Juridicam, vel utrumque εἰδιον πᾶσι) in suo ἀπόρτι δεκτικῶ ad normam Aristotelicam exigere velimus, ut ex Zabarella *1. post. 5. & de methodo c. 14.* pulcrè applicat in prælect. feudal. M.A. & Cl. Dn. Pr. & Pr. Joh. Suev.) meritò referatur. Sed ad rem!

Circa de-
finitiones.

VII. Nævos aliorum in variis definitionibus horum feudalium accidentium minimè analyticis, hic arguere nunc temporis & instituti pretium vixerit, hasq; ut suos laudent auctores, relinquimus ἀφιλόροισι. Præsuppositis autem jam relatis distinctionibus vel distributionibus definimus vel potius describimus feudū καὶ ἐξοχὴν ex pacto & providentia dictum, esse feudum improprium & successorium ex gratia, pacto & provisione concedentis Domini & primi acquirentis Vasalli, approbante consuetudine feudali, jus sanguinis certum filiis successuris tribuens, ut nec vasallus pater vel alius in præjudicium illorum quicquā contra facere vel disponere possit, quo minus feudo devoluto potiri eoq; secundum ejus naturam frui queant, ad successorum utilitatem & securitatem constitutum. Feudum verò hic καὶ ἐξοχὴν hereditariū vel distinctionis gratiā improprie (à nonnullis) hereditariū dictum, est feudum degenerans successorium, in quo ex pacto

paçto contrahentium & investiturâ, assisten-
te consuetudine feudali, non saltem vasallis
parentibus liberior disponendi & faciendi
facultas competit, sed & facta defuncti patris
hæredes filios obligant, nec nisi cum hære-
ditate successoribus obvenit, ad parentum
possessorum honorem, utilitatem & commo-
ditatem constituta. *Ἀνάλογον* specialem per singu-
la membra in his definitionibus, ut & utriusq; hujus affectio-
nis feudalis thematicam resolutionem, pagellæ hæ non ca-
piunt, sed uberiorem desiderant *ἐξήγησις*, quam nunc syl-
loge nostra & institutū non patiuntur: *ἀντιδιηρημένως* autem
hæc differentias ex iis quilibet perspexerit, & ex alleg. *θέσπαις*
proximè præced. ut & iis quæ mox de differentiis, proprietati-
bus & formulis cujusque speciei & affinium afferemus, ne
in formalibus plus quàm necesse ac par est, philosophari ar-
guamur.

VIII. Differentiæ horum feudorum vel sunt commu-
nes, vel propriæ & specificæ & desumuntur illæ quidem ex ge-
nere feudi, ex pacto & providentia generaliter accepto, quod
non hæreditarium cum quibusdam appellavimus, ut & feudi
propriè hæreditarii, q̄ simpliciter hæreditarium Feudistæ vo-
cant, tametsi nō sint hujus loci, cognitionis tamen & *ἑστὰς* *ὀρίων*
ἔνεκα repetemus & separabimus vel applicabimus. I. Quod
feudi ex pacto & providentia natura est à sola dispositione
Juris vel providentia Legis feudalis. *h. c. n. i. F. i. §. i. & 4. i. F. 8. §. i.*
2. F. ii. nos 3, h. v. cum similib. ubi FF. Contrà quam feudum no-
strum *καὶ ἐξ ὅλων* ex pacto & providentia *Rosenthal. d. c. 2. con-*
clus. 34. Hart. Pistor. d. q. 2. n. 23. & passim. Hæreditarium autem
ex pacto contrahentium & investitura dependet. *2. F. 48. & c.*
in quo differt nostrum impropriè hæreditarium, quod & in-
c. n. un. & investitura radicatur. *Rosenth. d. c. 2. concl. 33. eo*
respectu nuncupatum, quod filius sine hæreditate patris in-

Circa dif-
ferentias
& proprie-
tates præ-
cipuas.

Q.

B. feu-

feudo succedere nequeat. Gail. d. 2. obs. 154. n. 19. G. Ant. d. th. fin.
II. In feudo ex pacto & prov. succeditur Jure sanguinis secundum
dispositionem Jur. feudalis. (quod prius in nostro feudo
pactionato *καὶ ἐξ ὧν*) coincidit, posterius autem ex pactis
vestiturarum & nova consuetudine est, ut §. d.) in feudo merè
hæreditario ex dispositione juris communis non tantum ut
hæres defuncti, sed & jure hæreditario Vult. 1. F. §. un. 26. Kni-
chen. d. c. 2. pass. Gædd. disp. feud. 3. th. 11. lit. D. in feudo verò
secundum quid vel aliquatenus hæreditario (quod mixtum,
vulgò dicunt) succedunt quidem heredes sanguinis non alii
qualescunque heredes hæreditatis, sed ut heredes ac feudum
accipiunt, ut hæreditatis aliquam portionem, adeoque cum
qualitate hæreditaria, ex Knichen. Kohl, H. Pistor. & N. Everh.
Jun. Godofr. Antonius d. th. fin. J. Sezer. d. D. 2. th. 15. Vult. 1. feud.
§. n. 30. & eleg. Nobilis. à Löff d. D. th. 24. Kirchberg. d. disc. c. 3. n. 77.
& seqq. Diff. Clar. in §. feud. q. 9. n. 4. Boccr. de qual. & differ. feud.
c. 5. n. 4. Quod diversum est in nostro improprie hæreditario,
ubi extrinseca conditio jus sanguinis vel qualitas hæreditaria
feudum ipsum non afficit, sed impedimento saltem est filio, ne
aliter succedere possit, fac. eleg. à H. Pistor. d. q. 1. n. 49. relata,
Vultej. 1. F. §. n. 30. Rosenthal. qui Pileanorum sententiam, quã
vocat contra H. Pistoris Neapolitanis faventem d. c. 2. concl. 33.
ut & c. 7. concl. 20. & 21. magno apparatu propugnat, la cessitus
iterum à S. U. Pistor. in not. ad d. princ. q. 2. vid. Kirchberg. d.
c. 3. n. 77. & seqq. adde G. Anton. d. loc. III. In feudo genera-
li ex pacto & providentiã succedunt tantum liberi & descen-
dentes primi acquirentis indeq; agnati prodeuntes, per vulgg.
quod & nostro, in specie sic dicto ex pacto & providentiã feu-
do, convenit per c. n. un. Hæreditarium verò merum quos-
cunque recipit heredes etiam extraneos, quod secus est in non
hæreditario & improprie hæreditario, quæ saltem conves-
titos agnatos filiumq; hæredem admittunt, & proximè defun-
ctum contingi requirunt. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 40. & seqq. God.
Anton. d. th. fin. IV. Feudum ex pacto & prov. successores
capiunt jure suo proprio, quod beneficio primi concedentis,
facto primi acquirentis & providentiã vel ministerio legis
vel consuetudinis feudalis nacti sunt. c. un. §. si Capitanei 1. F. 14.
& pr.

& pr. 1. F. 8. ubi Gl. & ff. id quod & ad nostram speciem pactionati quadrat. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 10. Ast hæreditarium successores jure quodam mediato & quodammodo alieno, videl. per patrem vel defunctum capiunt. Nob. à Losi d. D. th. 18. quemadmodum legitima liberis ex providentiâ legis deberi dicitur in l. 7. D. de bon. damn. eleg. Gail. 2. obs. 119. n. 2. & 3. & filiationis. Etq; hoc suo modo ab improprio nostro feudo in filio successore patris non est absonum, si qualitatem externam respiciamus jus sanguinis & filiationis obscurantè vel prementem. M de Affl. ad h. r. n. un. n. 6. & n. V. In feudo ex pacto & prov. vasallus commoda possessionis tantum ad dies vitæ quasi usufructuari⁹, capere, non autem successori ullo modo prejudicare valet. 1. F. 8. pr. 2. F. 3. §. 1. & 2. F. 29 H Pistor. d. q. 1. n. 30. Marin. Freccia tr. feud. l. 3. differ. 6. Sed in absolutè hæreditario vasallus de eo inter vivos, & per testamentum disponere, & hæredem gravare potest. arg. 2. F. 48. Gail. d. 2. obs. 154. n. fin. Boccr. de qual. feud. c. 5. n. 35. & 48. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 57. & seqq. ubi multas species ponit. VI. Successores utriusque feudi ex pacto & providentia non ab ultimo defuncto sed potius ex contractu cum primo acquirente inito, illud obtinent. 2. F. 30. 2. F. 18. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 25. & seq. Rosenthal. d. concl. 33. ubi assatim alleg. Diff. Mich. ab Agvirre in Apol. regn. Portugall. p. 1. n. 6 & Fridr. Bosius Controvers. Mantuan. art. 3. n. 45. & seqq. quorum sententia in feudo hæreditario dubio procul vera est h. c. n. un. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 72. & q. 2. n. 16. & q. 14. n. 12. Marin. Freccia l. 3. de differ. 1. n. 1. & differ. 10. ubi latè. VII. In feudo hæreditario, tam ex testamento, quam ab intestato succeditur: in pactionato verò jure proprio tantum, latè deducit. Frecc. d. l. 3. differ. 20. quæ tamen differentia potius ad effectus, ex quibus depromptæ sunt, ut aliæ, quas idem aliique adducunt, ad communes referendæ sunt. Propria una est potissima, quod nempè agnatus in feudo recto sive ex pacto & provid. saltem generali omittere hæreditatem, filius autem tantummodo pactionatum ex providentiâ in specie repudiatâ paternâ hæreditate retinere potest; in illo verò quod respectu filii diximus, improprie hæreditarium hæres patris esse cogitur, nisi feudo carere malit. h. c. n. un. ubi gl. A. de Ifern. ill. Dn. Fridr. Schenck & Baro à

Q

Q

Circa in-
rellectum
c. un. an
agnat. vel
fil. 2. F. 45.

Q

2
 Tautenburg / Matth. de Afflict. Cujac. & FF. comm. Schrader.
 de feud. p. 7. c. 5. n. 74. & p. 8. c. 7. n. 12. Card. Thusc. pract. qq. tom. 3.
 lit. F. n. 3. A. Kohl exerc. legal. 1. n. 6. & seqq. Knichen. de pact. vest.
 p. 1. c. 2. n. 411. & seqq. Th. Marin. d. r. 4. de feud. omnino ex pact. & pro-
 vid. Rosenth. d. c. 7. q. 21. G. Anton. d. th. ult. lit. G. H. I. & K. Cra-
 vetta conf. 679. Seb. Næv. d. part. ult. system. ad h. c. n. un. n. 1. Coth-
 mann. d. conf. 2. n. 230. & seqq. Joh. Köppen. decis. 39. n. 19. quam
 sententiam supremum Imperii tribunal sæpius judicando ap-
 probasse, testantur Mynf. cent. 3. obs. 67. & cent. 4. obs. 2. cum
 Zasio alleg. à Gail. 2. obs. 154. nu. 18. & seq. Rosenth. d. c. 2. concl. 23.
 (qui tamen limitat in casu, si consuetudine Hartm. Pistoris &
 Neapolitanorum sententia recepta sit) Knichen. d. q. 2. n. 570.
 & seqq. Diff. post summum Feudistam, Hart. Pistor. d. q. 2. &
 ibidem in not. filium S. U. Pistor. C. Kirchberg. d. c. 3. n. 89. & seqq. ac-
 riter Bocer. tr. de success. feud. c. 3. q. 12. cum ibi alleg. ubi rationes
 differentia hujus colligit, & examinat latiusq; de intellectu h. c.
 n. un. edisserit ibid. c. ult. q. 1. & Dn. M. Berlich. part. 2. concl. pract.
 56. à n. 2. ad usq. 14. ubi distinctionem status controversiæ sub-
 ministrare videtur, quod evidentius erit, si *modus nuptiarum*, ut
 & diversas quasi species feudorum pactionatorum hæredita-
 riorumque explicemus, & rationibus illius accommodemus,
 de quibus in *sv. 297. 10. 11.* Jus autem Sax. olim quidem in *Land.*
 Circa diff. lib. 11. art. 9. in fin. & l. 2. art. 6. & 21. satis apertè h. c. nostr. un. con-
 sonate videbatur, Henning. Gøden. conf. 16. Hardw. Dassel.
 Jur. Sax. conf. 46. lib. 1. n. 3. S. Næv. ad d. c. un. n. 56. Interpr. tamen non-
 nulli differentiam constituiebant, ut apud Zobel. p. 2. diff. 47.
 2. n. 4. & Reinhard. differ. 7. p. 3. (quod inclinatur Matth. Cöler. p. 1. decis.
 79. qui tamen se declarat p. 2. decis. 282.) ubi M. A. & Clar. Dn.
 J. C. Præc. & Patronus Franc. Romanus Ordinarius Lipsen-
 sis meritisissimus, notat ex Hartm. Pistor. l. 2. qq. 2. num. 468. ad
 fin. Jus Saxon. à communi feudali nihil distare, M. A. & Clar.
 Dn. Præses, Pr. & Pr. observandis. D. 16. ad Inst. th. fin. lit. E.
 in fin. quod & deducit Dn. Berlich. d. concl. 56. nu. 14. & seqq.
 Diff. videtur latè A. Knichen. d. c. 2. fol. 519. & seqq. De filiis ta-
 men in feudo paterno D. Augustus Elect. Saxon. constituit,
 quod in distinctè feudum repudiatà hæreditate paternâ retine-
 re nequeant, qualecunque etiam feudum sit, sive ex pacto
 & prov.

& prov. sive hæreditarium p. 2. c. 47. §. Wir lassen vns diese letzte Meynung gefallen zc. ubi Möller. & Berlich. d. loc. adde Consult. Saxon. tom. 2. pag. 1. q. 33. postea verò cum de casu, quo filius cum inventario hæreditatem paternam adiisset, ut & in agnato hærede factò revocaturò alienationem &c. dubitaretur, an dispositio h. c. nr. un. ibi procederet nec ne. sapientissimus Princeps plenius Consultissimo Edicto Torgaviensi perpetuo ac cædore digno statuit: Es sollen jetztgedachter Ursache haben die Mitbelehnten/da gleich in der Belehnung der Erben gedacht nicht schuldig seyn/ des j. nigen/ durch welches absterben die Lehnsfolg: an ihn kömme/ Landerben zu seyn/ vnd also der Tit. An Agn. vel fil. nach den Worten desselben ohn vnterschied/ Ob es feudum ex pacto oder hæreditarium sey/ verstanden werden/ ja wenn sie gleich aus gutem Willen Erben worden wæren/ so soll ihnen doch solches an der revocation nicht hinderlich seyn zc. Et postmodum: Da aber ein Vater bey seinem Leben das Lehngut nicht verkauft/ sondern sonst viel Schuldener hinder sich verlicke/ welche mit Bewilligung des Lehnherrn auff das Lehn nicht verschrieben/ vnd doch auch am Erbe so viel nicht vorhanden/ das von denselben die Schuld bezahlet werden möchte/ Auff solchen fall soll den jenigen/ was im Tit. An Agnatus vel fil. verordnet/ ohn vnterscheid/ ob bey der Belehnung der Erben gedacht oder nicht/ vnd also in feudo ex pacto so wol/ als in hæreditario stracks nachgangen werden/ vnd derowegen nach dem klaren Buchstaben vnd Inhalt desselben die Söhne/ wenn sie das Lehn erlangen wollen/ in alle wege auch ihres Vaters Landerben/ vnd derhalben schuldig seyn ihres Vaters hinterlassene Schulden von den Früchten vnd Abnützung des Lehnguts zu bezahlen/ wenn auch gleich der Vater sonst gar keine Erbgüter nach sich gelassen/ oder auch die Söhne ein Inventarium gemacht hetten zc. Denn ob wol die Rechtslehrer in gemein dahin schließen/ als solte in diesen Fällen der tit. An Agnat. vel fil. nicht statt haben/ diweil aber dennoch die Wort desselben Titels/ in dem sie klerlich von dem Fall reden/ da das Erbe zu bezahlung der Schulden nicht zureichet/ ein anders ausdrückt/ h. mitbringen/ auch jetzt sehr gemein/ das die jenigen/ so Lehngüter v. d. sonst kein Erbe haben/ Schulden hinder sich verlassen/ vnd derowegen an ihm selbst vnbilllich/ auch die Ehrerbietung/ welche die Kinder ihren Eltern zu leisten schuldig/ zuentgegen/ das die Gleubiger dasjenige/ was sie aus Treueherzigkeit dem Verstorbenen

flirgefest / mit ihrem höchsten Nachtheil entzuehen / die Söhne aber
 des Eurs / so sie von ihren Vätern ererbet / ohne entgelt zu ihrem
 Vortheil genießen und dadurch verursachen sollen / daß ihr Vater in
 der Gruben gestürmet und geschendet werden solt / da doch solches
 fürzukommen in dem tit. *An Agnatus &c.* wie die Scribenten selbst
 befennen / diese Verordnung geschehen. Darumb so wollen und
 ordnen wir / daß man disfalls nach dem jenigen / was im beschriebenen
 Lehnrecht vermeldet / und verordnet nach de deren Buchstaben dessel-
 ben ohn einigen Unterschied richten / und denselben in Breittn und
 Erkennen nachgehen sollt / & haecenus Eurf Sächs. Torgauisch
 Ausschreiben *de Anno 83. tit.* Welcher gestalt die *Agnaten* , und mit
 befehnten ic. § Es sollen auch ic. & § Da aber ein Vater ic. *Quod*
etiam de Jure communi Sax. extra Provincias ad Electorales
in illis locis, ubi servatur Jus Saxonum dicendum esse evincit
Dn. Berlich. d. concl. 56. n. 23. & seqq. quicquid olim Hartm.
Pistor, L. Schrader, & alii ab ipso allegg. secus placuerit, &
& ab Amplissimo Collegio Juridico in hac Illustr. Salana se-
cundum illud Edictum Torgense sapius & extra territorium
Electorale responsum fuisse, non ita pridem confirmavit nobis
M.A. & Cl. J.C. Dn. Præses, Ordinarius, Præceptor, Promo-
tor & Hospes noster æternum honoratissimus, quod & de
Halenf. Scabinatu à fide dignis accepimus. De aliis connexis
Qq. j. sub formulis & effectibus videbimus.

Circa for-
mulas ac
notas bo-
rum feu-
dorum.

IX. Tralaticium est investituræ tenorem cynosuram
 & normam feudorum esse *c. 1. § fin. 2. F. 2. God. Anton. D. f. 4.*
th. 7. lit. F. Bocer. tr. de investit. feud. c. 5. & pactitiam formam,
 propriam, novam & veram naturam illis conciliare, cujus
 adminiculo communi juri scripto & consuetudinario deroge-
 tur post Garzon. Bald. & Raudenf. Knichen. *d. p. 1. de pact. vestit.*
n. 19. & 20. & secundum verba investituræ magis, quàm ex pro-
pria feudorum natura de eorum qualitate judicari debere c. 1.
de duob. fratribus. 2. F. 18. Kirchberg. d. c. 4. n. 19. & allegg. quo-
 circa cujusque generis feudorum nostrorum condiciones &
 formulas vel clausulas præcipuas in investituris eorum que in-
 strumentis perspiciemus. I. Feudi ex pacto & prov. genera-
 lis sive propriæ non hereditarii vel masculini recti sunt: Sive
 sich und seine männliche Leibes Lehnserben / Item: seinen rechten
 Leibes

Leibes Lehns Erben: Derselben rechten Mannesstans Schild vnd
Helms Lehns Erben / Item: Allein ihren männlichen Leibes Lehns
Erben des Namens / Helms / Schildes vnd Geschlechts / Für sich vñ
seine Mannlehnbare Erben / Item: Für sich vnd seine Manns-
Lehns Erben / Item: seine männliche Leibes Erben / ex Zal. Wes
Schrader, Gilmanno, Köppen, Gailio, Mod. Pistoris, Fr.
Pfeil. colligunt, Vultej. d. c. 8. Knichen. d. p. 1. c. 2. n. 26. & seq.
G. Anton. d. th. fin. D. 1. lit. K. Næv. in system. ad d. c. nr. un. n. 33.
Kirchberg. d. c. 4. n. 53. Dis. latissimè & Hartm. H. Pist. d. l. 2.
q. 3. & ex parte Rosenthal. c. 2. concl. 45. n. 3. qui tamen de-
clarat ibid. concl. 48.) quem refellit Kirchberg. d. c. 4. n. 54. Item
zur rechten Mannlehn/ sive wie Mannslehn Art vñnd Gewohn-
heit ist / Item. Titio ejusque familie aut posteris largimur hæc
prædia in feudum: Item Titio & proli ejus hoc mansum in
feudum concedimus, Aut: Titio & generationi ejus conferi-
mus, vel pro se & suis de domo sua &c. cum similib. M. de Af-
flic. prelud. feud. n. 64. Schader. d. p. 2. c. 3. n. 29. Joh. Köppen.
obs. feud. 2. n. 46. Kirchberg. d. c. 4. n. 5. & seqq. Th. Marin. de gener.
& qual. feud. tit. 1. n. 47. Vult. d. c. 8. n. 28. Hartm. Pistor. d. q. 1. n. 28.
Dn. Christian. à Loß d. D. th. 20. & 25. Setzer. d. D. th. 16. Rosenth. d.
c. 2. concl. 38. & 40. Nic. Intrigliolus de feud. q. 47. ubi XXII. ho-
rum feudor. formulas inducit & enarrat. Ex usu tamen maxi-
mè & consuetudine Germania, ut & Saxoniz ad eand. classen
pertinet feudum pro se & hæredibus masculis sive legitimis:
Ihme vnd seinem ehelich gebornen männlichen Leibes Erben / post
Schrader. Rosenthal. L. Kirchhov., Knichen, Bertazol. Pere-
grin. Raudens. allegatos G. Anton. d. D. 1. th. fin. lit. K. & Næv. ad
d. c. nr. un. n. 34. adde Heig. p. 1. q. 25. n. 28. Kirchberg. d. 4. n. 50.
& seq. Paul. Christinaus decis. Belgicar. vol. 1. dec. 305. n. 16. 17. &
passim. quo spectant L. Fachl. 1. in cons. apud H. Pist. d. q. 3. n. ult. no-
tabilia verba: Es ist eine alte Quæstio vñd Opinio Baldi, da-
durch der Titul in usib. feudorum: An agnat. vel fil. &c. limitirt
wird / nemlich / Ob die Investitur laute auff den Vestiger vñd seine
Kinder / oder aber auff dem Vestiger vñd seine Erben / wie denn die
Dd. in c. 1. d. t. An agnat &c. darvon schreiben / Es wil sich aber sol-
che Opinio, wenn sie gleich allenthalben recepta vñd commu-
nis vere (daran doch großer Zweifel) in diesen Landen auff die
Form

Q.

Q.

Form der Investitur nicht appliciren lassen / denn gemeinlich se-
hen die Lehnbriefe mit diesen Worten: Wir leihen ihm vnd seinen
rechten Leibes Erben: das das Wort Erben mit eingeführet
wird / also / daß die Söhne vnd Descendentes das Lehn nicht an-
nehmen / vnd das Erbe fahren lassen können / vnd ob man gleich sa-
gen wolte / das Wort Erbe / referire sich auff die Lehnerschafft /
so folget doch darauff die Antwort / daß es geschehe ad excluden-
das filias, die nicht Lehnserben / Item: zu Ausschließung deren Lei-
bes Erben / welche / ob sie wol Söhne / doch des Lehns nicht schig
seyn / als Pfaffen / Wahnsinnige / Lahme / Stumme vñ dergleichen /
denn solts darüber auch diß operiren / daß ein Leibeslehne Erbe ab
hæreditate abstuniren / vnd das Lehn annehmen möchte / so corri-
girt es jus commune. Hactenus Fachl. v. Consult. Sax. p. 1. q. 20.
& post P. M. Wehner. in verbo Leibes Erben / Joh Köppen. d. ob-
serv. 2. n. 45. quem sententiam & in augustissimâ Camerâ Imp.
receptam, restantur Mynf. 4. obs. 2. n. 2. A. Gail. 2. obs. 154. Rosenth.

- Q. d. concl. 48. n. 2. in theoria Juris post Vult. Bocer. Niell. & Rüd-
dinger. acriter defendit Hunn. d. tr. feud. c. 6. divis. 5. opin. 3. p. 86.
& seq. Dn. C. à Loß d. D. th. 27. ut latè disputat Kirchberg. d. c. 4.
n. 16. & mult. seqq. verior tamen ex rationibus juris feudalis con-
traria videtur, quam post Hartm. Pistor., Clarum, Bajardum,
Covarr., Fachin., Alv. Valascum, Pürckmannum, Bursatum,
retinemus cum alleg. G. Antonio d. lit. K. Næv. d. l. n. 34. quò fa-
ciunt, quæ disceptat Hunn. d. l. p. 77. 78. 79. & 85. atq; utrumq;
sic conciliat etiam M. A. Cl. Dn. Joh. Suev. in dd. Praelect. feud. d.
II. Feudi improprie hæreditarii nota & schema est in concef-
sione, pro se & hæredibus Rosenthal. d. c. 2. concl. 33. nu. 5. 6. 37.
& seqq. ubi restatur in Germania hanc opinionem veriozem &
usu receptam Schneidvv. de feud. p. 6. tit. de success. descend. mascul.
num. 47. & seq. ubi Dn. Præc. Leopold. Hackelmann. p. m.
in not. & post Gail. Cacheran. M. Pistor. Raudens. & Clar.
G. Ant. d. th. f. lit. I. ubi alleg. Huc etiam referimus feudum sim-
pliciter absqueliberorum vel hæredum mentione collatum,
quod vulgò informe vocant, eleg. Setzer. in d. arb. feud. D. 2. th. 16.
p. 106. & seq. Rosenthal. d. c. 2. q. 50. & c. 7. q. 21. & post Gail.
Vultej. & Everh. Jun. Dn. C. à Loß d. D. th. 30. Diss. H. Pistor.
Rittersh. G. A. de Perra quos allegant G. Anton. d. loc. & Næv.
d. l.

d.l. 1073. Item Erbmannslehñ / cujus mentio fit in Actis Brunsvic. Duc. tom. 2. p. 2. n. 23. art. 56. quale Duces civitati Brunovicae concedere solent, licet ad mixtum referat C. Befold. Theſaur. Pract. verbo Erbtlehñ. III. Hæreditarii secundum quid, quod mixtum vulgò nuncupant, formula perhibetur concessio pro se & hliis & hæredibus, daß er solch Gut zum Lehñ besigen solle für sich / seine Söhne / wie denn auch für seine Erben / Mascardus de probat. concl. 767. n. 1. & 2. Menoch. conf. 104. n. 16. lib. 2. Clar. & Bajard. in recept. sent. S. feudum. q. 9. apud Næv. d. l. n. 9. & nu. 4. ubi hos & plures allegat Vult. d. c. 8. n. 31. Hartm. Pistor. d. q. 3. nu. 21. & seqq. Nob. à Lösß d. D. th. 28. Eodem loco habent A. Knichen & Kirchberg. d. c. 4. n. 78. cum Vultej. conf. 33. Marburg. n. 43. & seqq. feudum, quod in investitura simpliciter dicitur hæreditarium, datum zum Erbtlehñ / zum rechten Erbtlehñ / für sich vñd seine Erben / Diss. Rosenthal. c. 12. concl. 14. Adr. Gilmann. l. 2. decis. Camer. 43. n. 49. & seqq. In quibus tamen consuetudinem locorum, ut & familiarum attendendam cum Rosenthalio & Eichtardo monet Godofr. Anton. d. lit. I. Nec statim quoad quid propriè hæreditarium est feudum, quod quis sibi & hæredib. für sich vñd seine Erben acquirit, ut idem cum Vultej. Fachin. Rosenthal. & Hart. Pistor. aliisque *ibid.* monet, contra nominatos à se dissentientes, quibus adde Bocer. de qual. feud. c. 5. n. 27. qui ex pacto & providentia esse contendit, Confer Dn. à Lösß d. D. th. 25. Moribus quoque Germaniæ & stylo Cameræ Imperialis, hoc congruere testes sunt *ἐπιτιμοι* cum Geil. dict. obs. 154. n. 20. Rosenthal. d. concl. 33. n. 37. & seqq. Multò minus presumitur in dubio feudum aliquatenus hæreditaria qualitate intinctum esse, ut vult cum aliis N. Intrigliol. d. q. 48. nisi in illa regione omnia feuda eam annexam habeant regulariter, ut de Electoratu & Marchia Brandeburgensi J. Dauth. , Joh. Köppen & Prückmann observarunt, adducti à G. Anton. d. 5. loc. & Næv. d. l. n. 24. & de plerisque feudis in Electoratu Saxónico propter Edictum Torgaviense, quo indistinctè dispositio- ni c. n. un. An Agnatus & c. subjiiciuntur, dicendum videtur. IV. Merè vel absolutè (& ut Marinus vit. ult. n. 6. & seq. vocat) omninò hæreditarii, consuetà investitura est: Zur rechten Erbtlehñ für Erben vñd Erbnehmen / Knich. d. h. de pact. vestit. c. 5. nu. 12. & seqq.

feqq. Hartm. Pistor. l. 1. q. 24. n. 1. Joh. Köppen. d. obs. feud. 2. n. 46.
 Næv. d. loc. n. 16. Kirchberg. d. c. 4. n. 77. cui æquiparatur, quod
 pro se & hæredibus quibuscunque alicui obtingit Gail. d. obs.
 154. n. 9. Rosenthal. d. c. 12. concl. 35. n. 13. & c. 7. concl. 6. & 41. n. 1.
 23. Fachin. d. 7. contr. 6. quos cum aliis; (ut & dissidentibus
 pluribus) allegant & sequuntur G. Anton. d. lit. D. Næv. d. l.
 n. 5. C. à Jos. d. th. 20. lit. N. & benè edisserit ac resolvit Kirchberg.
 d. c. 4. n. 58. & feqq. Item pro successoribus feudibus, & iis de-
 ficientibus pro hæredibus, vel causam à se habentibus, getrewen
 Witeffs Inhabern ex Rolando à Valle Joh. Köppen. d. n. 46.
 Kirchberg. d. n. 77. aut pro se & hæredibus in perpetuum Kni-
 chen. de pact. restit. p. 1. c. 3. n. 235. & seg. M. Pistor. vol. 2. conf. 11.
 Paul. Christina. d. vol. 1. decis. Belg. 205. plures in utramvis par-
 tem affert G. Anton. d. lit. K. Næv. ad d. c. n. à n. 6. & feqq. quas
 ambas species eruditè oppugnat novissimè Kirchberg. d. cap. 4.
 n. 74. & seg. cujus tamen rationes non aliud evincunt, quàm in
 his restrictiorem esse vasallorum quàm in aliis merè hæredi-
 tatorum feudorum speciebus, & investituris, quarum optima
 interpres usus & observantia Menoch. conf. 400. nu. 12. l. 4. & 104.
 n. 22. E. Baro conf. 79. n. 50. lib. 1. Dec. conf. 101. n. 47. Quem in nume-
 rum non recipimus feudum alienabile sive pro se, & quibus
 dederit per c. un. 2. F. 48. & 2. F. 26. §. pen. Rosenthal. c. 9. q. 41.
 nec propter alienandi & liberè disponendi facultatem in cæ-
 teris sit hæditarium Rosenth. d. c. 9. concl. 40. Quoties enim
 propria & separabilis feudi natura pacto investituræ mutatur
 impropriū efficitur feudum duntaxat quoad mutatam illam
 naturam, in cæteris verò omnibus feudum manet proprium.
 d. 2. F. 48. Bocer. d. c. 5. n. 34. Th. Marin. de gener. feud. tit. 19. & in
 uno alteratum non alteratur in reliquis Vult. d. c. 8. n. 44. Clar. §.
 feud. q. 16. n. 2. Bachov. ad Tr. D. 13. vol. 1. th. in fin. Ergò feudum in
 hoc quidem naturam allodii assumit, quoad commoditates
 vasalli, sed quoad jura Domini propriam retinet indolem ex
 H. Pift. 1. q. 14. n. 37. Dn. Berlich. p. 2. concl. 59. n. 3. Idem de feudo
 emto. arg. 2. Feud. 12. §. Quid sicum. quod benè excutit Pistoris &
 Kirchberg. d. c. 4. n. 79. & feqq. Dn. Stinckelthaus. D. 2. contr. 4.
 nec non ob benè merita concessio, idem Kirchberg. ibid. n. 106.
 & feqq. ubi etiam in feudo censuali Zinslehn (quod ab emphy-
 teusi

reusi & censitico jure discernit) verificat *d. n. 109. ad usq. 129.*
contra Joh. Alfort. *D. 10. feud. th. 8.* statuimus. Merè hæredita-
ria autem tam quoad successores allodiales, quàm succedendi
qualitatem jure hæreditatis, veniunt; & pactis statutis con-
suetudine vel privilegio, bonis allodialibus salvo jure do-
minico adæquata sunt, Gail. *d. obs. 154. n. 22.* Knichen. *d. c. 5. n. 16.*
quomodo factum esse in feudis, Galliæ, Burgundiæ, Sabaudia,
Siciliæ, Neapolitano regno, Ducatu Mantuæ, Marchionatu
Montisferratenfi, Comitatu Marchiæ Westphaliæ, commemo-
rant Molinæ. Knichen. Menoch. A. Scappus, Everh. Jun.
citati ab A. Godofr. *d. lit. D.* quibus adde A. Fabr. *in C. forens.*
de jur. dot. & in controv. Montisferrat. passim. Tiraq. *tr. le mort. sayst.*
p. 4. declar. 5. Sicut enim usu feuda introducta, ita ad arbitrium
Principum & vasallorum in hac vel illa regione varia in doles
illis ingenerari potest, quod in hæreditariis Siculorum præci-
puè studio contigit, ut cum Hartm. Pistor. *d. q. 1. n. 65.* observa-
vit M. A. Clar. Dn. Johan. Suev. *in d. suo elegantiss. tract. feudali*
prælecto. ubi addit, in Germania rariora esse, Gail. *d. obs. 154. n. 20.*
& in Saxoniam Ducatibus hæctenus secundum usus feudales, ut
in Corpore Juris & Jure Saxon. habemus, responsum, nec a-
liam faciliè consuetudinem introducendum esse.

X. De causis porrò ambarum specierum nostrarum
proximis, ex his quæ jam posuimus, facile est judicium, quæ
etiam *Μετὰ τὸν δ* seduliorie hic propter temporis & instituti
nostri rationem, supercedemus. Natura verò communis
feudorum, tam separabilis quàm inseparabilis, (quam cri-
teriis suis exhibent *ff. in rubr. & c. 1. de natura feudi 2. F. 7.* &
latè J. Th. de Marin. *d. tr. de generib. & qual. tit. 18. & seqq.* & Bo-
cer. *de subst. & qual. feud. c. 4. & 5.*) diversimodè applicari ad
nostræ distributionis membra potest, & ex omnibus causis
feudum constituentibus fluunt, undè reliquarum divisionum
fundamenta dependent M. A. Cl. Dn. Pr. & Pr. Johan. Suev.
in prælect. feudali. fac. Marin. *d. tit. 19. num. 6.* cujus distinctio
naturæ ad nostrum propositum optimè quadrat, quod in
singulis tamen demonstratione nunc haut erit opus, memores
alioquin illius Aristotelis *1. de cal. context. 16.* Vires cujusq; rei
ex summo gradu, ad quem possunt in suo genere pervenire,

Q.

Q.

Circa cau-
sas & na-
turam ho-
rum feu-
dorum.

Q.

mensurandas esse. Specialis natura utriusq; ex *c. n. un. & s. dicti* patet, G. Anton. *th. lit. K.* post Schrader. & Rosenth. *ibid.* adductus, quod vulgò à nonnullis malè de substantia feudi prædicatur. Quæ tamen ex effectibus propriis perspicitur & cognoscitur, quocirca ad potiores properamus.

Circa effectus & usum
hujus distributionis

Q.

Feudi *ad. & s. d. l. d.* ex pacto & provid. usus & effectus I. ac præcipuus est in successione, quod filius repudiatù hæreditate paternâ tale feudum jure proprio & sanguinis retinet Isern. Afflict. & Ill. Dn. Fridr. Schenck & L. B. à Taurenburgi *ad h. c. n. un. c. An Agnat. Zafl. d. feud. d. p. s. n. s.* Clar. quod aliis non posset, si feudum improprie hæreditariû esset, juris communis feudalis dispositioni subjectum *in d. c. n. un. de quo s. in different.* Diss. cum alleg. gnaviter Dn. Berlich. *part. 2. concl. 55. n. 3. s. 10. & 12.* Ratio diversitatis, in qua danda variant Doctores, inter agnatum & filium *in d. c. n. un.* esse potest, quod agnatus non à defuncto, sed à mera providentia & benevolentia primorum contrahentium & Legis feudalis, filius autem insuper per patrem & secundariò à patre accipere feudum censetur, *arg. i. F. 14. §. si Capitanei. in verb. per investituram parvi;* undè à *ἀντιπροστασίας* jure magis obstringitur filius manes patrentis ab injuria defendere, quàm agnatus; *arg. l. cum scimus 22. §. C. de agricol. & censit. i. l. & quia 6. D. de interrog. l. i. §. 6. de injur. ut post Hartm. Pistor. & Petr. Gudelinum, Dn. Sinctelthaus D. 6. contr. 22.* Quod tamen novissimo jure Saxon. obtinere simul ibid. indicavimus. Filius igitur in hoc onera hæreditatis subire & debita paterna solvere præcisè compellitur *d. c. n. un. §. filius. Const. Elect. 47. p. 2. Torgausch Anschreiben. §. Da aber ein Vater ic.* in quo ipsi tamen beneficium inventarii non denegandum esse, de jure scil. communi feudali, censemus, Ill. Dn. Fridr. Baro à Taurenburgi / Isernia & Præpof. *ad d. c. n. un. Mynsing. cent. observ. 367. n. 9. Gail. d. obs. 154. nu. 16. Andr. Kohl. exerc. leg. al. i. n. 16. & seqq. Rosenthal. d. c. 7. concl. 20. n. 23. & seq. B. Camerar. ad c. Imperialem. §. præterea. 2. F. 55. & noviss. eleg. resolvit Dn. Sinctelthaus d. contr. 22. Diss. cum H. Pistor. Sonsb. & Hannetonio quos cita, Dn. Berlich. p. 2. concl. pract. 55. n. 9. 13. 27. 97. & concl. 56. n. 22.* quorum sententia *d. Constit. Elect. 47.* ubi Møller. & Edicto Torgensi supradicto. *§. vers. oder auch die Söhne*

—alam

ne ein

ne ein Inventarium gemacht hetten/in Electoratu Saxon. recepta
est. In agnato autem inter onera vafalli, & onera feudi distin-
guimus, ab illis liber est agnatus ab his non æquæ, *per Constit.*
Elect. 46. verf. Wann aber mit ihrer Bewilligung solche Schuld ge-
macht/vñ off die Lehn verschrieben/oder do die Schuld wegen Aus-
steuerung der Töchter oder Schwestern/ oder zu Ablegung der Leih-
gedinge aufgenommen / oder weren in nützliche Besserung der Lehn
gewender ꝛc. sollen solche Schulden durch die Lehnfolger aus dem
Lehn vorgnügt/vnd die Land Erben damit verschonet werden ꝛc. late
Dn. Berlich. *d. concl. 55. n. 31. & seqq.* ubi onera utriusque generis
speciatim percentet, atq; extra Electoratum Saxon. filiarum
dotes, & debitum propterea contractum, tantum in subsidium
à successoribus feudi solvi debere notat. *n. 41. & seq.* perindè ut
in tutione feudilegitimè oppignorati *ibid. n. 47. & seq.* Diff. late
Kohl. *d. exerc. legal. 2. & 3. passim.* Id etiam Edicto illo declara-
tum, ut tunc demum si vel bona hæreditaria non adsint vel
excussa non sufficiant creditorib⁹, filius patris es alienū expun-
gere cogatur. *d. S. Do aber ein Vater ꝛc.* Cum etiam omne statu-
rum sit stricti juris, & recipiat interpretationem passivam à Ju-
re communi vel consuetudine generali, non solum casum
exceptionis in *h. c. n. un. in fin.* si consentientibus agnatis filius
de patris feudo tanquam de novo rursus investitur, sed &
alios plures *Jur. Sax.* quoque tam in Electoratu quàm extrâ,
ubi modò *Jus Saxon.* observatur, & plures limitationes no-
tat & probat Dn. Berlich. *d. concl. 56. à num. 26. usq; ad 46.* ex
quib. ut ut aliqui sint controversi, nostræ tamen distinctionis,
& feudorum pacto & prov. in specie dictorum, etiam in
Electoratu usum aliquem adhuc superesse demonstrant, adde
Kohl. *dd. exerc. 1. 2. & 3.* Illud quoq; in successionis indole diver-
sum habent, ut in feudo pactionato nihil interfit sive justè sive
injustè exhæredatio filii facta sit, in hæreditario autè interfit,
si injustè exhæredati sunt, *arg. c. 1. 1. F. 8. cum Vultej. Borcholt.*
Claro. Rosenthal. Schrader. Rittershusio & Valasco Godofr.
Ant. D. 5. th. 6. lit. E. ubi in utramq; allegat, quib. adde Dn. Hackelm.
D. ill. 99. 6. q. 10. & Dissentientem Bocer. de success. feud. c. 1. q. 3.
4. & 5. & cap. 3. quæst. 11. per tot. II. Alienato feudo hære-
ditario

Q.

Q.

Q.

Q.

ditario cum consensu Domini, filius non potest illud, neque
πρωτογενεως, neque successionis jure revocare, quod tamen
utrumque in pactionato licet, praesertim antiquo, fuisse in-
utramque rationibus & autoritatibus firmat, post H. Pistor.
*d.l.2.q.4. Fachin. l.7. contr.8. Vultej. i. F. u. nu. 84. Dn. Ber-
lich. dict. conclus. 57. à num. 3. ad 96. C. à Eoff d. D. thes. 33.
Kirchberg. d. disc. c. 5. num. 50. & seqq. nec non 61. & seqq. quam
sententiam consuetudine invaluisse, ibi dicit nu. 53. & tradit
Mynsing. 4. obs. 85. & Eguin. Baro in cap. 1. §. Titus filios & c. si
de feud. def. content. Godofr. Anton D. 10. feud. th. 6. ubi etiam
limitationes, adde alleg. dissentientibus, ibidem Boer. de
success. feud. cap. 1. q. 1. pag. 20. & seq. Quod jus quoad agnatos
quidem longè amplius patet etiam in hereditario de Jure
Saxon. *Lehnrecht cap. 8. pr. ubi gl. Confit. Elector. 48. pr. For-
gauisch Ausschreiben d. tit. welcher gestalt die Agnaten ze. s. So-
senen/ ordnen / vnd wollen mit ze. etiam extra ditiones Electro-
ratus Hartm. Pistor. d. p. 2. qq. 20. n. 11. Knichen. de pact. restit.
cap. 1. n. 38. & 39. & 61. ac seq. ob simultaneam investituram, quo
tanquam proprio acceptantium facto jus certum sibi agnati
quæsierunt. Godofr. Anton. d. th. 6. lit. C. Jacob. Thoming.
decis. 23. num. 7. Rosenthal. & Hartm. Pistor. *ibid. allegg. dis-
tinctè Berlich. d. p. 2. conclus. 58. num. 1. & seqq. in filiis tamen
aliud constitutum ab Augusto Elector. in d. tit. Welcher ge-
stalt die Agnaten. §. Was denn die Söhne anlangt & seqq. Rauch-
bar. part. 1. quest. 43. Hartm. Pistor. quest. 13. l. 2. part. 1. num. 34.
Berlich. d. concl. 58. num. 31. & seqq. qui tamen Jus Saxon. Ge-
nerale extra Electoratum in alijs Provincijs Jure Sax. uten-
tibus, diversum obtinere contra Hartm. Pistoris, latè dispu-
tat & contendit *ibid. num. 27. & seqq. & concl. 61. num. 2. & hoc
non obstante, cum pretii refusione filios jure πρωτογενεως re-
vocare posse probat d. concl. 61. nu. 7. & seqq.* III. Prescrip-
tio contra patrem nocet filio quidem in omni feudo hære-
ditario, non verò agnatis, in feudo autem ex pacto & pro-
videntia, nec filio, nec agnato, nec domino, Andr. Isernia
*in c. 1. §. quid ergo col. 2. de invest. de re alien. ibidemq. ceteri ff.
comm. Pulcrè Marin. Freccia comment. feud. l. 3. differ. 4. per tor.*
f. (m.) 327.***

f. (m.) 327. & seq. Schrader. lib. 1. conf. 1. n. 46. Næv. ad b. c. n.
n. 51. IV. Sententia lata super feudo hæreditario contra de-
functum semper nocet filio & agnatis hæredibus, qui à de-
functo causam habent *Ff. comm. in c. 1. s. si vasallus. si de feud. fuer.*
contr. non verò filio vel agnatis in feudo ex pacto & provi-
dentia post Ifern. Card. Curt. Bald. Freccia d. l. 3. differ. 9. ubi
in Rota Neapolitana sic iudicatum refert. Ar. Pinel. in l. 1.
p. 3. num. 48. C. de bon. matern. nec aliter nocet exceptio rei ju-
dicatæ, quàm si vasallus succubuerit scientibus agnatis arg. l. 63.
de re judic. Tiraquell. de jur. primogen. quest. 35. Socin. conf. 87.
vol. 3. Dn. Just. Meier. in Pand. Argentor. extr. de except. rei ju-
dic. thes. 4. n. 3. in fin. Diff. Cravetta conf. 197. n. 7. V. Renunciatio
patris in feudo hæreditario obstat filio & agnatis, non au-
tem in pactionato. Marin. Freccia d. l. 3. differ. 9. Zas. pag. 10.
num. 88. P. Greg. de concess. feud. p. 3. quest. 6. num. 4. Schrader.
conf. 1152. Dn. C. à Loff d. th. 33. arg. 5. Ita notabili exemplo in
Act. Brunsvicensi Ducal. Tom. 1. part. 2. c. 2. num. 8. fol. 191. Wilhel-
mus Dux Brunsvicensis in renunciacione sua ita reservat jus
descendentibus: Doch vns vnd vnsern männlichen rechten Leibes
Echne Erben ꝛc. VI. Ob feloniam in Dominum non committitur
feudum ex pacto & providentia antiquum, pro se & liberis,
pro se & filiis & descendentibus cum facultate, ut unus succe-
dat alteri de uno in alium omnibus principaliter, acquisitum;
Item, si concessum sit familiae vel generi & proli in omnem
ejus generationem, post plurimos alleg. Rosenthal. cap. 11.
concl. 4. 5. & 7. 13. & 38. eleg. Franc. Hortomann. disp. feud. c. 41.
pag. (m.) 187. Vultej. 1. F. 8. n. 28. A. Gail. 2. de P. P. cap. 13. nu. 17 & 18.
Godofr. Anton. D. feud. n. th. 1. F. Diff. præter ibi adductos Bocer.
disput. 20. th. 140. & 143. ac seq. Kirchberg. d. c. 5. n. 97. Dn. Sig.
Sinckelthaus d. contr. feud. D. 10. th. 3. Quinimò nec tale novum,
si scil. proprium filiorum factum per simultaneam investitu-
ram intervenerit, aut feudum concessum æquè principaliter
filio ejusque contemplatione simul datum, singulis in solidum,
ut unus delictum alteri obesse non debeat, vel propriis no-
minibus non minus quàm parens filii in concessione sint no-
minati Pinel. ad d. l. 1. p. 3. n. 98. C. de bon. matern. Thoming. d. de
61. 28.

Q.

Q.

disf. 23. eleg. M. de Afflict. in c. i. si vassall. feud. privil. & c. nu. 1. Rosen-
fenthal. d. c. n. concl. 3. c. 9. concl. 66. Joh. Köppen. decis. 54. nu. 13.
Fachin. 7. contr. 5. lit. D. Godofr. Anton. d. th. 1. lit. E. ubi affatim
in tramq. allegat Hartm. Pistor. l. 2. q. 16. num. 28. 29. V II. Præ-
sumitur ex usib. feudorum scriptis vel secundum intellectum
c. n. un. feudum in agnato ex pacto & providentia; in filio au-
tem improprie hæreditarium; Ex consuetudine verò Germa-
niæ hodierna generali in filio pactionatum reputatur, nisi ali-
cubi specialis exstet contraria, vel Statutum, ut in iis Saxoniar-
oris, quæ Jur. Sax. utuntur (in quibus jus commune prius re-
ductum quoad filium patri successurum, improprie hæredita-
rium, in agnato omnino ex pacto & providentia censetur,) Quomodo
disidentes Doctorum in theoria & praxi opinio-
nes conciliari posse putamus, arg. eorum, quæ notanter affer-
runt Th. Marin. de gener. & qual. feud. tit. 17. n. 6. & 7. G. Ant.
D. feud. 15. th. 7. lit. C. & D. Menoch. 3. presunt. 91. Schneidw. p. 9.
c. 2. n. 42. atque huc & ad diversa nostræ distinctionis membra
reduci posse videntur pleræque rationes & autoritates, quas
ex multis colligit H. U. Hunn. d. tr. de feud. c. 6. pag. 78. usq. 88. Ad-
de 3. alleg. th. 2. & 8. Ofasch. decis. 162. adduct. à J. Aloys Ricc.
collect. decis. 375. p. 205. C. Besold. de success. Reg. l. 7. dissert. 1. num. f.
R. Ruland. de commiss. p. 4. l. 2. c. ult. nu. 65. & seqq. Plures nota-
biles effectus apponere & colligere in singulari hac materia
spacis exclusis iniquis, nunc festinantibus haut licet, suo tem-
pore si D E U S vitam & otium dederit, plenius & accuratius
de hoc toro feudorum genere tractaturis.

M. T. O. Δ.

Σφάδρατα pauca Typographica, quæ ob festinationem
irresperunt, & in continuo occupationibus prætervisti ac inemendata
relicta sunt, æquum lectorem pro sua benevolentia & candore,
ne offendant, rogat Autor.

ULB Halle

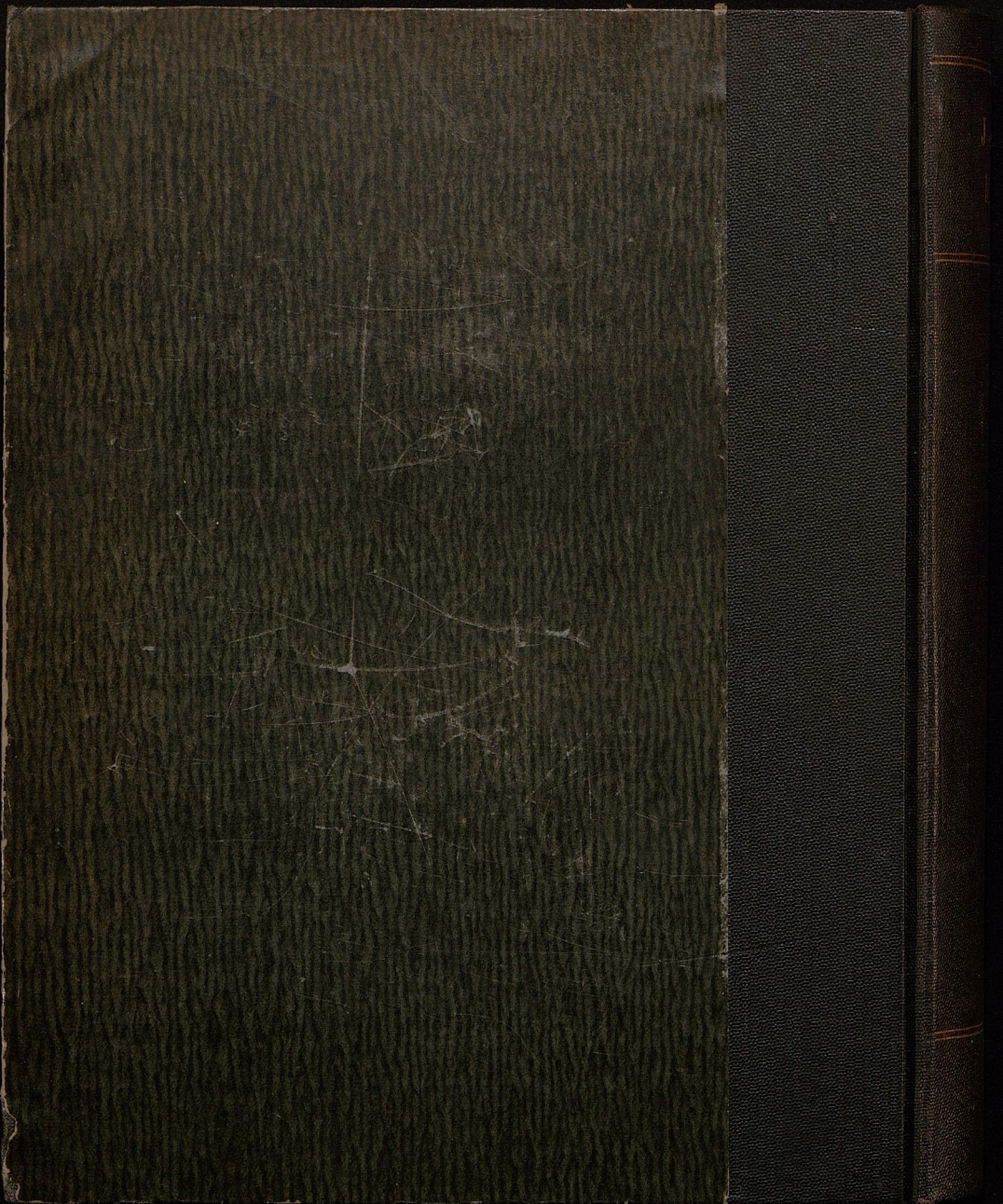
3

005 132 649

1077

B.I.G.

Farbkarte #13

Centimetres

39 17206
1630,1
13

D. T. O. M. A.
SYLLOGE

CONTROVERSIARUM FEUDALIU M THEORICO-PRACTICARUM,

De
Frequentissima, difficilima & utilissima feudi in
hereditarium, nec non ex pacto & providentia, distributio-
ne, definitione, natura, formulis, differentiis,
effectibus & usu.

Ad
c. un. an Agnat. vel fil. poss. retin. feud. &c. 2. F. 45.
Const. Ele&. Sax. 46. & 47. part. 2. ut & Churf. Sächs. Lora
ganisch Ausschreiben de anno 1783, tit. Welcher gestalt die Agnaten
ein Lehnguttr. ibiq; FF. ac Doctorum tradita.

DECRETO ET AUCTORITATE
NOBILISSIMI ORDINIS JCTORUM
in celeberrima Salana,

P R E S I D E
Amplissimo & Clarissimo JCTro
DN. ORTOLPHO FOMANNO
Sen. Antecessore publ. & Inclutæ Facultatis Jurid.
Ordinario, Curia Provincialis & Scabinatus Assessore,
Præceptore, Promotore ac Hospite suo tam
meritissimo quam ætatem
observandissimo.

*Pro Summo Docture in utroq; Jure gradu ac privilegiis ad
disputandum proposita*

ab
ANDREA JACOBI MISNICO &c.
ad diem 14. Maii
In Phrontisterio Jctorum.
JENÆ TYPIS STEFNMANNIANIS ANNO M. DC. XXX.